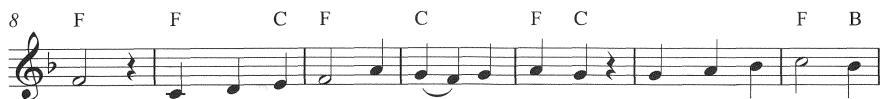

sl. F. Hiller

muz. K. Altdorfer

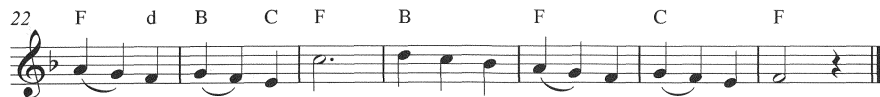
1. U - łas - ka - wie - nia dos - tą - pi - łem, któ - re - gom nie był go - dzien
 2. Grze - cha - mi wszak nie za - słu - ży - łem na łas - kę, lecz na Bo - ży
 3. To gło - sząc świa - tu nie prze - sta - ję po - kor - nych hoł - dów Bo - gu
 4. Nikt z nie - go już mnie nie wy - zu - je, bo o - no wia - ry mo - jej

1. ja! Czym w py - sze swo - jej po - gar - dzi - łem, to u - czy - ni - ła
 2. gniew, a mi - mo to jej do - stą - pi - łem przez Chry - stu - so - wą
 3. nieść i łas - ki Je - go moc wyz - na - ję, ja - ko naj - głę - b - szą
 4. rdzeń i na nim mo - dły me grun - tu - ję, i o - no tre - ścią

1. łas - ka Twa, że dziś szczę - śli - we ser - ce me wy - sła - wia
 2. świę - tą krew. Więc któż mi dziś zba - wie - nie śle? Nikt, tyl - ko
 3. wia - ry treść. Ra - do - ści pe - łen ko - rzę się i wiel - bię
 4. mo - ich pień. Więc w smut - ku tę po - cie - chę mam, że Bo - że

1. mi - ło - sier - dzie Twe. Wy - sła - wia mi - ło - sier - dzie Twe.
 2. mi - ło - sier - dzie Twe. Nikt, tyl - ko mi - ło - sier - dzie Twe.
 3. mi - ło - sier - dzie Twe. I wiel - bię mi - ło - sier - dzie Twe.
 4. mi - ło - sier - dzie znam. Że Bo - że mi - ło - sier - dzie znam.